

سرمقاله

✱ انقلاب اسلامی ایران را می‌توان در پرتو (نظریه مرکز-پیرامون) بازخوانی کرد؛ نظریه‌ای که توضیح می‌دهد چگونه جهان مدرن، قدرت و ثروت را در (مرکز) انباشت کرده و (پیرامون) را به تبعیت واداشته است. پیش از سال ۱۳۵۷، ایران یک پیرامون تبعیت‌گرو بود. انقلاب اسلامی با دو هدف اساسی شکل گرفت: نخست، ایجاد تمدن نوین اسلامی که حضور اسلام را در تمامی ابعاد زندگی محقق سازد؛ دوم، مقابله با سلطه‌گری و نفوذ خارجی. این دو هدف نه تنها از هم جدا نیستند، بلکه همانند اضلاع یک مثلث، یکدیگر را تقویت می‌کنند: مبارزه با استعمار خارجی، استقلال داخلی را تقویت می‌کند و استقلال داخلی، بستر سازندگی تمدن اسلامی را فراهم می‌آورد.

پیش فرض غالب نخبگان غرب‌زده در دهه‌های پیش از انقلاب این بود که (عصر استعمار گذشته است) و دیگر نیازی به مبارزه نیست. این تصور، ناشی از مشاهده پایان استعمار کهنه — اشغال نظامی مستقیم — بود، غافل از اینکه استعمار نو فراتر از اشکال ظریف‌تر اما عمیق‌تر ادامه دارد. در این الگو، به جای حضور فیزیکی بیگانگان، حاکمان وابسته، ساختارهای اقتصادی و فرهنگی دست‌نشانده، و ابزارهای نرم همچون رسانه، شبکه‌های اجتماعی و الگوهای سبک زندگی، کار را پیش می‌برند. نمونه عینی این استعمار نورامی‌توان در سیاست‌های دولت‌های وابسته منطقه‌ای دید: کشورهایی که پرچم خود را در سازمان ملل برافراشته‌اند، اما تصمیمات اصلی‌شان در پایتخت‌های غربی گرفته می‌شود. پیش از انقلاب، ایران نیز در همین موقعیت قرار داشت. انقلاب اسلامی این زنجیره را شکست و با شعار «نه شرقی، نه غربی»، نه تنها استقلال سیاسی، بلکه استقلال فکری و تمدنی را هدف گرفت. این نقطه تمایز با دیگر جنبش‌های ضد استعماری، مانند نهضت گاندی یا کشورهای غیر متعهد، کاملاً روشن است: آن‌ها اگرچه در سیاست خارجی استقلال خواه بودند، اما در زمین تمدنی غرب بازی می‌کردند. انقلاب اسلامی نه تنها عرصه سیاست، بلکه در استعمارزایی ذهن نیز پیش‌رو بوده است. بازگرداندن اعتماد به نفس تاریخی به جهان اسلام، یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای آن است. میلیون‌ها نفر از مسلمانان، از راهپیمایی اربعین گرفته تا حمایت از جبهه مقاومت، این پیام را پذیرفته‌اند: ما می‌توانیم مستقل باشیم و الگویی متفاوت از تمدن غرب بسازیم. با این حال، وقتی این ایده‌ها وارد ساختارهای سیاسی کشورهای دیگر می‌شود، مقاومت جدی شکل می‌گیرد، زیرا بسیاری از دولت‌های منطقه‌ای هنوز به مرکز جهانی وابسته‌اند. تفاوت ایران در این است که توانسته است این مقاومت را در هم بشکند و نهادسازی کند؛ از ساختار حکمرانی تا توسعه علمی و دفاعی. چالش اصلی امروز، تداوم این مسیر در برابر فشارهای فزاینده مرکز جهانی است. انقلاب اسلامی در ۴۵ سال گذشته نشان داده که پذیرش جایگاه پیرامونی برای خط قرمز است و تلاش برای قرار گرفتن در جایگاه مرکز، نه یک انتخاب تاکتیکی، بلکه ماهیت وجودی آن است. این ایستادگی، همچنان مهم‌ترین دلیل دشمنی غرب با ایران و الهام‌بخشی آن برای جهان اسلام باقی خواهد ماند. تحلیل جنگ اخیر که از سوی قدرتهای مرکز نشین بر ایران تحمیل شد، بدون توجه به ریشه‌های اصلی و بنیادین این رویارویی، ناقص است و سناریوهای آینده نیز باید بر همین اساس پیش بینی شود. ✱

ریشه یک رویارویی

«پیام صوتی خانم «أم» خطاب به نیروهای مسلح ایران:

الله اکبر، الله اکبر به این همه غیرت و عزت و اقتدار. خدا قوت می‌گویم به همه شما عزیزان. بهتان افتخار می‌کنیم و مایه فخر

ما هستید. جان عزیزتان را سپر بلای ما کردید. دعای ما بدرقه‌ی راه شما عزیزان. برای رهبر عزیزم آرزوی سلامتی می‌کنم. از عمر من حقیر، خدا کم کند و به عمر رهبرم اضافه کند، برای این کشور حفظش کند.

این صدای ملت ایران است

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

و ملت ایران به توفیق الهی دین خود را و دانش خود را رها نخواهد کرد. ما در راه تقویت ایمان دینی مان و در راه گسترش و عمق دانشهای متنوع و گوناگون خودمان، قدمهای بلندی خواهیم داشت. و به فضل الهی و به کوری دشمن خواهیم توانست ایران را به اوج ترقی و اوج افتخار برسانیم.

کروه‌های جهادی
پای کار ایران

برپایی ایستگاه صلواتی
توسط فعالین دانشجویی
جهادی در منطقه آسیب دیده
تهران در حملات رژیم
صهیونیستی

این شماره روزنامه تقدیم میشود به
شهید سامان
اسماعیل خاجانی

یک سال بعد از نابودی اسرائیل

آینده نزدیک

اثری از آن نیست

از آزادی قدس یک سال می‌گذرد. امسال دیگر برای روز قدس راهپیمایی نمی‌روم.

به جای آن برای تهیه وسایل سفره افطار قدس باید به فروشگاه بروم. با خیال راحت بدون اینکه مدام چک کنم آیا چیزی که می‌خواهم، پولش توی جیب کودک‌کش‌ها می‌رود یا نه، وسایل مورد نیازم را می‌خرم. قورمه‌سبزی را با رمی گذارم و سراغ درست کردن مقلوبه می‌روم. سفره‌ی افطار قدس باید بوی غذای ایرانی و فلسطینی در هم بیچد تا بزم‌مان کامل شود. با آداب تمام، سفره‌ی قلمکار را می‌اندازم و کنار هر ظرف خرما یک ظرف زیتون می‌گذارم.

می‌دانم مهمان‌های امشبم دیگر حرفی نمی‌زنند که تکرار «ما چقدر بدبختیم» رسانه‌های خارجی باشد. استرس ندارم کسی بخواد از بالا و پایین شدن دلار حرف بزند و بذر ناامیدی، مثل تحریم از زندگی‌مان حذف شده است. صدای اذان توی خانه می‌پیچد. همگی دور سفره‌ی افطار قدس می‌نشینیم و قبل از هر چیزی برای ظهور حضرت مهدی (عج) دعا می‌کنیم.

عج مائده علیزاده